

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

Septimo Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

In Colloquio dic: Fons omnis perfectionis, Domine, qui dedisti velle, da & perficere! Demum Pater, Ave, & Anima Christi.

DIES SEPTIMA

Sancto Francisco Xaverio consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *Amor meus crucifixus est!* S. Ignatius Martyr, in Epist. ad Rom.

MEDITATIO I.

De Passione Christi Domini.

Huic materiae considerandae, integram Hebdomadam tertiam Exercitiorum suorum destinavit S. P. N. Ignatius.

ORATIO PRÆPARAT. consueta.

PRÆLUDIUM I. Statue tibi ob oculos Christum, sic te alloquentem: *Vide homo, qua pro te patior! non est dolor, sicut quo crucior, &c. & super hoc est pena gravior, quia te tam ingratum experior.* S. Bern.

PRÆLUDIUM II. Pete à Christo Domino gratiam, ut intimè tibi imprimas dolores passionis ejus.

PUNCTUM I. Intuere Christum Dominum passum, tanquam objectum tuæ confusionis & increpationis imperfectionum ac

F 7

negligen-

negligentiarum tuarum : & audi illum tibi dicentem ; 1. Ego vilissimè æstimor , ac vendor ; tu autem appetiari cupis. 2. Ego ad pedes Judæ jaceo ; tu inimicos persequeris. 3. Doctrina mea examinatur , & traducitur ; tu talentatus ab omnibus haberi vis. 4. Ego usque ad sudorem sanguineum oro ; tu tam acediosè. 5. Ego falsa testimonia & iniquas accusationes sustineo ; tu nec vera de te vis audire. 6. Ego opprobrijs saturor ; tu vis honoribus & æstimationibus cumulari. 7. Ego flagella subeo ; tu autem religiosæ impatiens es disciplinæ. 8. Ego in spinis ; tu vis esse in commoditatibus omnimodis. 9. Corpus meum unum vulnus & ulcus ; tu non vis ullam violentiam & afflictionem corpori tuo inferre. 10. Mihi velantur oculi ; immodestia tua aperit tuos. 11. Ego felle , & aceto potor ; tu cibos & potus sapidos quæris. Confundere ad hæc omnia , & ad alia , quæ passus Jesus vitijs tuis opponit , tollèque illa ex animo tuo.

II. Intuere Christum Dominum passum tanquam speculum omnium virtutum religiosarum. 1. tractatur & conculcatur ad instar vermis ; Barabbæ postponitur ; inter latrones suspenditur : quanta humilitas ! 2. vestibus exspoliatur ; moriens non habet , ubi caput reclinet : quanta paupertas ! 3. allegatis multis calumnijs , in materia tamen castitatis ,

stiratis, neque per malitiam, ab ullo arguitur; quanta puritas! 4. obediens usque ad mortem: quanta obedientia! 5. osculatur Judam; pro crucifixoribus orat: quantus inimicorum amor! 6. tacet usque ad admirationem Pilati: quantum silentium! 7. sub cruce fatiscit: quantus labor pro gloria Dei! conciliat Herodem Pilato: quanta amoris solertia! 9. Vigilat totâ nocte; pendet in cruce, consputus, colaphizatus, spinis coronatus, clavis confixus moritur: quanta mortificatio! vide ergo hoc exemplar, quod monstratum est tibi in monte, & te conforma illi.

III. Intuere Christum Dominum passum, tanquam objectum, quod abstergit, quietat, & dulcorat omnes amaritudines in quacunque occasione & circumstantiâ servitij divini tibi occurrentes. Gravis est tibi severitas & disciplina religiosa? dulcorat illam tibi Christus flagellis, spinis, clavis suis. Graves sunt linguæ, infamationes, falsæ delationes, suspensiones? dulcorat illas tibi Christus, jactis in se blasphemijs, falsis accusationibus, detractionibus, calumnijs, irrisionibus. Graves sunt Superiores? dulcorat illos tibi Christus, suâ damnatione per Annam, Caipham, Pilatum &c. nunquid hi non graves illi fuerunt? Graves tibi tibi male cocti, insulsi, viles, insufficientes? dulcorat

rat

rat illos tibi Christus felle & aceto suo, &c. Ipse judica, cui potius convenient talia; Christo, an tibi? hoc expende, & omnia gravia, abhinc sint tibi pro Christo levia & dulcia.

COLLOQUIUM Institue ad Dominum JESUM per Orationem illam, reflexè atque cum intimo affectu recitatam: Anima Christi sanctifica me; & In fine, Pater, & Ave.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore matutino diei septimæ relegenda.

De obligatione, & supererogatorio conatu semper proficiendi.

CERTUM est 1. quòd in via Dei non proficere, sit deficere; non progredi, sit regredi, non tendere ad perfectionem, sit retrocedere. Conveniunt in hoc SS. Patres, ex quibus S. Augustinus Epist. ad Demetriadem ita loquitur; *tamdiu non relabimur retrò, quamdiu ad priora contendimus: at, ubi cœpimus stare, descendimus, nostrumque non progredi, reverti est.*

Certum est 2. Religiosum sub peccato mortali teneri tendere ad perfectionem; doctrina hæc est communis Theologorum cum S. Thoma 2. 2. q. 184. art. 4. & 5. Nam
Status

Status religiosus est status perfectionis acquirendæ, seu est via ad perfectionem: Sicut ergo sub mortali Religiosus tenetur esse Religiosus (id enim nuncupans vota religiosa promittit Deo) ita sub mortali tenetur tendere ad perfectionem. Deinde, quia Religiosus non tendens ad perfectionem, committit peccatum simulationis, mendacij & hypocriseos in materia gravi; status enim religiosus promittit omnibus, & ostendit sanctitatis perfectionisque curam, ideoque habet reverentiam apud omnes, etiam summi status homines, & privilegia in omni jure maxima: Si igitur aliter se haberet religiosus, certè non esset immunis à peccato imposturæ in re gravi.

Certum esse videtur 3. quòd religiosus peccaret mortaliter contra præceptum tendendi ad perfectionem, si esset efficaciter resolutus, non nisi ea servare, ad quæ servanda obligatur sub mortali; reliqua verò, venialiter solum aut sub nullo præcepto obligantia, paratus esset non servare. Docent id gravissimi Patres, nec in doctrina solum Theologica, sed & in spiritu religioso eximij, Suarez, Sanchez, alijque: quamvis enim talis resolutio, & tale animi decretum in seipso spectatum non sit mortale, sicut & propositum committendi omnia peccata venialia, in se præcisè spectatum, non est mortale;

mortale ; ratione tamen periculi proximi incidendi in peccatum mortale, etiam illud ipsum animi decretum est mortale : Si enim Viri prudentes, dum concordī sententiā afferunt, aliquid periculosum esse, faciunt certitudinem moralem periculi proximi, multò magis dum Deus dicit, *Eccli. 19. Qui spernit modica, paulatim decidit*, facit certitudinem periculi proximi perveniendi ad ruinam per modica violata : resolutio autem ad periculum proximum ruinæ, seu peccati mortalis, est & ipsa mortalis.

Præterea, ut bene explanat Sanchez, *lib. 6. in Decal. c. 4. n. 18.* Religiosus tenetur sub mortali taliter vivere, ut non sit graviter suæ Religioni perniciosus, inducendo alios Religiosos suò exemplò ad nimis relaxatam regulam, perturbandòque suam Religionem, ita ut valde expediat suæ Religioni, eum expellere; hæc autem damna inferret religiosus, habens prædictam resolutionem: si enim nunquam vellet servare silentium, nec orare, nec modestè incedere, & ingrederetur omnium Religiosorum cubicula, & similia religionis statuta transgredere, eò quòd singula hæc ad culpam non obligent, absque dubio graviter perturbaret totam religionem, & se in eo itatu constitueret, ut eum tanquam incorrigibilem oporteret expellere: hætenus Sanchez. Atque hæc de obligatione

obligatione semper proficiendi: jam quæ ad supererogatorium (placentem tamen Deo) conatum attinent, perstringo.

Primò, usitatum est servis Dei fervens & continuum proficiendi desiderium; sunt enim è numero eorum, qui esuriunt & sitiunt justitiam, ausimque dicere, quòd sicut ex Sacramento Eucharistiæ tantus percipitur fructus, quantum desiderij igniti à communicaturo adfertur, ut docuit Deus S. Catharinam Senensem, *Dialog. cap. 110.* ita religiosum in Via Dei ad perfectionem tantos facturum passus, quantum de desiderio proficiendi habuerit.

Secundò, solent aliqui servi Dei ex desiderio proficiendi quotidie secum inire rationes, an profecerint, an verò defecerint? sic factitabat S. P. Ignatius (ut scribit P. Ribad. in vita ipsius *lib. 5. cap. 1.*) præsentem diem cum hesterno conferens, & cum profectu profectum, atque ad hoc exactius præstandum suggestit illi Dominus examen particulare, tam ad eradicanda vitia, quàm ad implantandas virtutes aptissimum. Hoc divino invento usi Patres Nostri, cœlestes progressus fecère. De P. Jacobo Granado, qui primus in Provincia Bætica, pro nostris obtinuit facultatem recitandi Officium de SS. Sacramento quavis Feriâ quintâ, 9. Lectionibus non impeditâ, & in eadem Provincia primus

primus

primus fuit auctor recitandi Officium de Immaculata Conceptione B. V. diebus Sab-
bati; de eo, inquam, perhibet Bibliotheca
Scriptorum Societatis, quod ad ultimum
usque mortis diem examen particulare in-
stituerit, & profectum etiam alienâ manu,
cùm propriâ ob infirmitatem non posset,
adnotaverit; idem ad nuntium mortis elatis
manibus exclamavit: *Letatus sum in his, quæ
dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus:*
visurus nempe Deum Deorum in Sion, post-
quam tali invento examinis ivit de virtute
in virtutem.

Tertiò: non desunt servi Dei, qui præter
desiderium addunt etiam votum semper
progrediendi in via Dei, seu tendendi ad
perfectionem. Tale Votum nuncupasse nar-
ratur P. Nicolaus Lancicius Societatis nostræ
famâ sanctitatis & miraculorum in Regno
Poloniæ & magno Ducatu Lithuanix cla-
rus: circa votum ejusmodi, solius doctrinæ
gratiâ, hæc innuo. Siquidem perfectio Chri-
stiana consistit in amore Dei super omnia,
atque ita tendere ad perfectionem, est ten-
dere ad talem amorem, & quia talis amor
Dei opponitur omni peccato, & habitibus
vitiis, passionibusque immortificatis, &
desiderijs inordinatis: ideo is, qui vovit
semper tendere ad perfectionem, obligatur
novâ obligatione sub mortali, quod vis pec-
catum

eatum mortale devitare : obligatur quoque de novo sub veniali, vitare peccata venialia, passiones mortificare, & habitus vitiosos extirpare, ac desideria inordinata refrænare. Obligatur insuper exercere actus virtutum, juxta statum vitæ proprium, præsertim verò actus amoris Dei super omnia frequenter elicere.

Quartò, habet Deus etiam tales servos, qui studio obtinendæ perfectionis præter votum semper proficiendi peculiari voto se obstringunt, curandi & sectandi semper id, quod perfectius illis videbitur. Tali voto obstrinxerat se S. Teresa, ut perhibetur in ejus vita. De Patre quoque Joanne Breubeuf, Societatis nostræ refert P. Nadañ in Anno dierum illustrium 16. Martij. cum decem annis ante diem mortis voto nuncupato spondisse Deo, se in singulis, quæ ageret, id quod perfectius esse intelligeret, curaturum. Compensavit illi Dominus votum hoc, exquisitissimo Martyrio, quod Anno 1649. subiit apud Hurones in nova Francia ab Iroqueis ethnicis; nam capto primùm evulsi sunt ungues aliquot, & inflicta sudibus verbera per singulas corporis partes; tum præcisæ manus, os contusum lapidibus, lingua adusta, ad collum & ad renes igne candentes admotæ secures: ignitum è collo appensum collare, adjectum cingulum ex pice &

& resinatis corrieibus accensum ; circulo labra conserpta ; truncatus nasus ; in baptismi opprobrium totus fuit bulliente aqua perfusus ; tandem ad palum alligato detracta superior pellis è vertice capitis ; amputati pedes ; caro è coxis ad ossa ulque avulsa ; mandibula securi diffissa ; feritio uestæ plagæ ; dissectum pectus ; cor evulsum , atque à Barbaris devoratum : tam exquisitam pro Deo nactus est mortem , qui eidem , exquisito perfectionis voto consecraverat vitã. Pudet, Domine Jesu , hæc de servis tuis scribere , & legere tam perfecta ; pudet , inquam , nos in imperfectionibus nostris delitescentes , & quando tandem earum finis erit ?

DIEI SEPTIMÆ MEDITATIO II.

De doloribus pretiosissima DEI Parentis.

Dolores hos innuit S. P. N. in Lib. Exerc. de Myster. Sepult. punct. 1. his verbis : de cruce sublatus est mortuus Dominus per Ioseph atque Nicodemum , in conspectu ipso afflictissima Matris.

ORATIO PRÆPARAT. consueta.
PRÆLUDIUM I. Constitue te coram
Virgine , gladiò doloris transfixâ.

PRÆ-

PRÆLUDIUM II. Pete à B. Virgine,
ut impetret tibi gratiam supernaturalis
compassionis.

PUNCTUM I. Intuere B. Virginem
præsentem ducto Christo ad Pilatum, au-
dientem accusatores, spectantem, vel au-
dientem illusiones ejus apud Herodem, au-
dientem quoque propositionem ejus Barab-
bæ, præsentem flagellationi, spineæ coro-
nationi, decretoriæ ad crucem damnationi,
itineri ad montem Calvariæ, tandemque
crucifixioni & morti. Intuere, inquam, &
expende Martyrium hoc gravissimum ex his
capitibus. 1. quia quantum quis amat bonum
aliquod, tantum odit malum illi oppositum,
tantumque dolet, si illud ei infligatur: cum
igitur B. Virgo summo amoris excessu ama-
verit Christum, & ut Filium, & ut Deum
suum, ideo summo etiam excessu oderat ma-
lum ejus, adeoque summè dolebat, cum
affigi. 2. quia dolor Christi erat dolor ejus,
eò quod Cor ejus esset Cor Christi, & sic Chri-
stus in corpore, illa in mente erat crucifixa.
3. quia illa plus quodammodo est passa,
quam Christus; nam passio Christi desijt in
morte, tunc autem ejus passio & compassio
non desijt, sed crevit; nam Christi corpus
exanime ipsa cum summo doloris sensu ex-
cepit depositum de cruce, & per triduum
sepulturæ hærebant vivaciter in ejus imagi-
natione

natione cruciatus Christi, eamque cruciabant. His expensis, adverte, si tantis cruciatibus affecta est Mater Dei, quomodo tu sine doloribus, & cruciatibus te salvandum putas? resolve ergo te ad omnia pro Deo sustinenda.

II. Intuere, quali animo tantum Martyrium in passione Filij sui B. V. sustinuit 1. sustinuit ex amore, & cum actuali summoque amore Dei Filij sui. 2. sustinuit fortissimè & constantissimè, unde dicit de illa scriptura: *Stabat*. 3. sustinuit cum amore inimicorum Filij sui & suorum; eum amore, inquam, flagellantium & crucifigentium. 4. sustinuit sine desiderio levaminis dolorum suorum, solam intendens gloriam Dei. Hæc omnia discere à Beatissima Virgine, & addisce, eodem modo omnia adversa à Deo tibi immissa tolerare, ac propone.

III. Intuere dolentissimam Dei Matrem, & cogita, quomodo practicè possis illi & Filio ejus patienti compati. Potes igitur compati. 1. si quolibet die aliquem actum erga Christum patientem, Matremque compatientem elicueris. 2. si quotidie aliquam mortificationem in quocunque corporis sensu feceris, in honorem & imitationem Christi patientis, Matrisque compatientis. 3. Si imaginem Christi crucifixi, ejusque Matris sub cruce stantis, quotidie cum affectu intuitus fueris.

fueris. Cogita, & fac talia, quæ tibi Spiritus sanctus suggeret.

COLLOQUIUM. O Mare dolorum, Maria! quàm magna est contritio tua! quis mihi det, ut sim particeps compassionis tuæ! O Regina Martyrum! si indignus sum, prout sum, gratiâ sanguinei Martyrij pro Filio tuo; id mihi saltem impetra, ut sim compassionis Martyr, & præ amore Filij tui pro me passi moriar!

HORA CONSIDERATIONIS
Tempore Pomeridiano diei septimæ.

*De frequenti exercitio Fidei di-
vine.*

Omnibus quidem Christianis incumbit exercere fidem, tam per actus elicitos, quàm imperatos; potissimum tamen Religiosis propter sequentes rationes.

Primò; quia vita Religiosa, & omnis religiositas ex vera fide nascitur, & in ea fundatur: quando enim Deus vocat aliquem ad religionem, dicit illi interiùs, quod olim dixit Abrahamo, *Gen. 12. Egredere de terra tua & de cognatione tua, & de domo Patris tui, & vade in terram, quam monstrabo tibi; audit hoc is, qui vocatur; credit Deo, sicut Abraham, & fit Religiosus. Interdum etiam ad-*

C hiben

hibet signa seu motiva credibilitatis Deus, dum vocat ad religionem: Sic Patri Martino Olavio, dum in Sacrificio Missæ Sacram Hostiam teneret, articulata voce dixit Christus: *In Societate Iesu vivendum & moriendum tibi est; pareas tu potius mihi, quam ego tibi: quâ ille voce auditâ ad præsentiam Sacræ Hostiæ, & ipse Hostia Deo statim factus est, ut refertur i. p. Hist. Societ. lib. 12. num. 5.* Vocatio ergo ad religionem est locutio Dei, & revelatio statûs ad salutem ordinati; obedire autem vocanti Deo, est quædam fides seu assensus obscurus, præstitus Deo loquenti.

Secundò: quia vita religiosa, & omnis religiositas in suo vigore, robore & fervore per veram fidem conservatur; quia iisdem principijs & adjumentis res conservantur, quibus incipiunt primò esse: cum igitur vita religiosa incipiat ex fide, ut proximè dixi, etiam per fidem conservatur. Et certè sicut homines sæculares, ita & religiosi destruuntur defectu actualis fidei de præsentia Dei, ideòque S. P. N. (ut habetur in vita ipsius à P. Ribad. conscripta lib. 5. c. 1.) oprabat omnibus nostris id familiare esse, ut Deum in omnibus rebus præsentem cernerent, & universas res, atque singulas in Deum referrent, neque minorem devotionis spiritum sentirent in actione, quàm in ipsa meditatione.

tionem. Ita Aquila nostra, ad intuitum præsentis Solis justitiæ, provocabat pullos suos.

Tertiò: quia quicumque in Religione non perseverat culpabiliter, ille in vera fide deficit. Non dico, quòd sit hæreticus, vel amittat fidem, vel deficiat à fide, sed quòd deficiat in fide: quia si fides vera est conservativa vitæ religiosæ, ut dictum est, dum deficitur à vita religiosa, non per aliud deficitur, nisi per defitionem conservativi vitæ religiosæ, quod conservativum est fides vera. Deinde, qui culpabiliter non perseverat in religione, vult tamen salvus esse, is vel non credit, dixisse Christum, aut saltem fidem actualem de hoc non habet, quòd dixeris Christus: *Nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei: Vel si credit dixisse, ipso suo facto contrario mendacem facit Christum.*

Quartò: quia vita religiosa, præsertim in Societate Jesu, est virtualiter continua fidei professio, & virtuale exercitium ejus: qua enim intentione primi nostri Patres in Societatem hanc coaluerunt, nisi ut essent Vicario Christi semper ad manum, quocumque eos mitteret, seu ad hæreticos, seu ad Ethnicos convertendos? Quid aliud item finis Societatis continet, nisi curam salutis propriæ, & proximorum? quæ est autem salus seu vita æterna, nisi ut cognoscant te Deum, & quem

quem misisti IESVM : Quid denique omnes Societatis occupationes spectant, nisi vel preparamenta ad fidei propagationem, vel ipsam fidei propagationem : Ex his ergo patet, quantis titulis competat religiosus exercitium fidei divinæ. Jam quod attinet ad praxes, hæc possunt esse.

1. Obfirmare animum in fide vera, ita ut diabolus desperet de tentando religioso in materia fidei: obfirmatur autem per protestationem resolutam, vivendi & moriendi in fide hac, quotiescunque datur occasio recitandi aliquod symbolum fidei, sive Apostolicum, sive Concilij Nicæni, sive S. Athanasij.

2. Desiderare & emendicare à Deo gratiam, quamplurima patiendi, sanguinemque fundendi, & moriendi pro fide ejus; hæc est felicitas felicitatum, ponere vitam pro Domino Jesu, qui posuit pro nobis suam; occasiones hujus desiderij & emendicationis hæc possunt esse. 1. quodocunque fidei Symbolum recitatur. 2. in Sacrificio Missæ, quodocunque osculum imprimitur altari, & inclinatur caput: tunc enim ore vel solâ mente dici potest; En Domine ! cervicem pro fide tua ! En sanguinem ! En vitam pro honore & amore tuo ! 3. Ad mensam, dum legitur Martyrologium; tunc enim potest desiderari fides talis, qualem habuerunt SS. Martyres;

Martyres ; potest quoque desiderari & peti à Deo Martyrium per intercessionem horum SS. Martyrum , dicendo e. g. ô si haberem fidem talem ! ô si morerer pro Christo ! ô Sancti Martyres impetrate id mihi !

3. Desiderare & emendicare à Deo veram ejus notitiam & fidem per totum orbem : Tale fuit desiderium S. Patris nostri : ô Domine ! si te homines nôssent ! illud quoque S. Francisci Xaverij : Memento clementissime rerum omnium conditor Deus , animarum infidelium , hæreticorum & peccatorum , quas ad imaginem & similitudinem tuam fecisti ; Ecce , Domine , in opprobrium tuum his ipsis quotidie impletur infernus , &c. Illud præterea nostri Fratris Alphonsi Rodriguez , Laici quidem , sed magni in Spiritu Doctoris , quo offerebat se Deo ad toleranda potius in æternū omnia inferni tormenta , quàm ut Indi , Mauri , Gentiles essent à vera fide extorres : quod ejus desiderium ita placuit Deo , ut in quadam ecstasi revelatum sit illi , eum tam æcensâ voluntate tantum promeruisse , quantum fuisset adeptus omnium hominum conversione , ut refert P. Michaël Iulianus , in vita ejus

4. Sacrificia , quæ ex præscripto nostræ religionis singulis mensibus pro Indis , & Gentium conversione , similiter pro partibus Septentrionalibus , & hæreticorum redu-

ctione persolvimus, exactè peragere, atque in præparatione ita fructus distribuere, ut & Gentibus, & laborantibus circa eas Sacrificium proficiat. In Sacro, cogitatio hæc identidem habeatur: *Ecce Domine IESU, in opprobrium Sanguinis tui, animabus infernus impletur!* Post Sacrum, desideria conversionis earum gentium, & Martyrij eliciantur.

§. Offerre se Superioribus, & ab ijs expectere Missiones laboriosas, *Ô quàm pulchri sunt pedes talium Missionariorum, evangelizantium pacem, evangelizantium bona!* perducentium parvulos, & rudissimam plebem ad Christum! Quid tota vita Christi, præsertim triennium ultimum, nisi missio fuit? non legit Christus Rhetoricas & Philosophias, non occupavit speciosas, sublimésque Scribarum, Phariseorum, Legisperitorum cathedras, sed tanquam Missionarius omnia egit, dixit, conversatus est. Per quos Regnū Christi, fidésque tam obscura dilatata est in orbe terrarum toto, nisi per Apostolos, & Apostolicos Missionarios? Amator hominum, Fili Dei, da quàm plurimos Societati nostræ, & toti Ecclesiæ tuæ Missionarios, indefatigabiles, atque tam sudoris quàm sanguinis prodigos pro te operarios; non se & sua, sed Te & animas, Sanguine tuo redemptas, sincerè & seriò quærentes. Dic huic & illi; (nōsti enim loqui ad cor) *Ite Angeli veloces,*

veloces, ad gentem, cultu idolorum, defectu
Pastorum, varietate superstitionum, astutiã
hæreticorum convulsam, ac dilaceratam! Ite,
laborate, in sudore, lachrymis & sanguine
serite, ut cum æterna exultatione metatis.

DIEI SEPTIMÆ

MEDITATIO III.

*De signis clavorum, & Lancea, in
glorioso Christi corpore relictis.*

Horum meminit S. P. N. in Medit. 7. de
apparit. Christi post Resurrect. punct. 2.

ORATIO PRÆPARAT. consueta.

PRÆLUDIUM I Constitue te in cœna-
culo, in quo Christus Dominus S. Thomæ
exhibuit fixuram locumque clavorum, &
mittere jussit manum in latus suum.

PRÆLUDIUM II. Pete à Christo Do-
mino gratiam sanitatis spiritualis ex cicatrix-
cibus vulnerum ejus.

PUNCTUM I. Intuere in manibus
Christi Domini vestigia clavorum, & reve-
rentissimè inquire, cur ea vulnerum signa in
manibus gloriosis reliquerit? audique eum
respondentem: ideo reliqui, 1. ut scias, ea,
quæ acerbissima fuerunt, esse gloriã meam.
2. ut scias, hos esse characteres, quibus in
manibus meis scripsi te mihi. 3. ut scias,

G 4

manus

manus meas erga genus humanum esse perforatas & apertas, plenâque hyacinthis. Ex his discce. 1. gloriari in infirmitatibus, acerbitatibusque tuis. 2. gaudere, si propter bona, quæ agis, & pro omnibus laboribus tuis non referas, nisi aculeatos sarcasmos & vulnera, seu verba te cruentantia. 3. concipe fiduciam ad Vulnera manuum Christi, & pet ea pete gratias tibi necessarias.

II. Intuere loca clavorum, signaque vulnerum in pedibus Christi gloriosi, & inquire causas eorum à Christo relictorum, tum audi; ideo ea reliqui. 1. ut scias, me non esse præproperum ad vindictam peccatorum. 2. ut si bona & flexibilis terra es, non autem dura petra, imprimam tibi vestigia passionis meæ. 3. ut intuens perforatos pedes meos, scias, non esse aliam ad salutem viam, nisi viam crucis, vulnerum, mortificationis. Ex his 1. confundere, quòd tam diu te ingratum & inutilem, & contemptorem suum toleret Dominus Iesus. 2. Offer animam tuam ad impressionem vulnerum Domini, resolveque te ad omnia, quæ voluerit à te sustineri. 3. ingredi tandem cum gaudio & exultatione viam mortificationis.

III. Intuere fixuram Lanceæ, in latere Christi glorioso, & inquire causam, cur eam reliquerit; audique responsum; Ideo reliqui. 1. ut scias, me etiamnum esse vulnera-

tum charitate tuâ, exhibeâsque vicissim cor
 tuum mihi. O cor Domini Jesu! quantum
 differs à corde meo! 2. ut habeas refugium
 in latere meo: recurre ergo ad illud in
 omnibus angustijs tuis. 3. ut in iudicio meo
 videas hoc vulnus, & confundaris, si eo abu-
 sus fueris. Ex his fac propoſita congrua.

COLLOQUIUM sic institue: accipe effigiem
 Christi crucifixi, & exosculare quinque San-
 ctissima vulnera ejus.

Osculans pedes Christi, dic. 1. Domine
 IESU, per vulnus pedis tui dextri peto à te, ducas
 me viâ crucis! 2. Domine IESU, per vulnus pe-
 dis tui sinistri peto à te, dirige in conspectu tuo
 viam salutis meæ!

Osculans vulnus manûs dexteræ, ter dic:
 Domine Iesu, per vulnus tuæ dexteræ peto à te,
 colloca me ad dexteram tuam in iudicio tuo!

Osculans vulnus manûs sinistræ, semel
 dic: Domine IESU, per vulnus manus tuæ sini-
 stræ peto à te, benedic omnibus, qui sinistrè de me
 & contra me loquuntur, scribunt, agunt, cogi-
 tant!

Osculans vulnus lateris, ter dic: Domine
 IESU, per vulnus lateris & cordis tui peto à te,
 ut ultima sit respiratio mea, nomen & amor tuus!

In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.